

Colegiul Tehnic "Henri Coandă" **Târgu-Jiu**

ZBOR SPERȚE INFINITUL

» Revistă cultural-artistică a elevilor și a cadrelor didactice
» Anul I, Nr. I – noiembrie-decembrie, 2005

Legile elevului

1. Nu te grăbi să ajungi la prima oră, oricum nu reușești;
2. Să nu spui niciodată „am chef să învăț”. Îți va trece.
3. Să nu te înfurii dacă iei un patru. Puteai să iei și trei.

Marinela Tupea

Cls. A IX^a B—C.T.H.C.

Suprins

Tema	Pag.
C.T.H.C. - o școală pentru viitor	1
Interviu	2
	3
Puterea glasului; În grădină; Călătorie;	4
Nimic; Târziu; Întuneric	5
Tudor Arghezi - destinul artistului	6
Compoziția - cauză și efect	7
Plouă...; De ce?; Îndemn la înțelegere	8
Iarna; Destin; Ce este viața; Amintire	9
Cuget, deci iubesc, iubesc deci exist; Comuniunea cu natura	10
Căutare	11
Foamea de rugăciune; La Complainte d'Ovide	12
Este familia celula de bază a societății?	13
Substanțe naturale utilizate în combaterea insectelor	14
Programul PHARE TVET	15-16

Rezolvați următoarea problemă:

Un tinichigiu este rugat de un client ca, dintr-o placă de tablă sub formă de hexagon regulat, să-i taie un sfert fără ca să schimbe forma.

Prof. Constantin Pasăre

„Viitorul este suma pașilor pe care-i faceți, inclusiv a celor mici, ignorați sau luați în râs.”

(Henri Coandă)

C.T.H.C.

– o școală pentru viitor –

Printre liceele din Municipiul Târgu-Jiu se află „tânărul și ambițiosul” Colegiu Tehnic „Henri Coandă”, unitate școlară ce a luat ființă în anul 1978, sub denumirea de „Grup Școlar Mecanic I.M.U.P.F.”. Acesta a răspuns nevoii de muncitori calificați din domeniul mecanic și electric, cerere datorată expansiunii industriale și economice din perioada premergătoare revoluției, din decembrie 1989. Pentru realizarea acestui scop, decretul prezidențial nr. 75, din anul 1977, prin articolul 3, expropria și da în administrare directă „Întreprinderii de Mașini-Unelte”, din subordinea Ministerului Industriei Constructoare de Mașini, aproximativ 13.000 mp de teren situat pe raza municipiului Târgu-Jiu.

Până a ajunge să fie declarat colegiu denumirea liceului a suferit mai multe etape: astfel, începând cu anul școlar 1981-1982, numele liceului devine „Liceul Industrial nr.5”, pentru ca, din anul școlar 1992-1993, să ia denumirea de „Grup Școlar de Construcții de Mașini”. În anul 2001, Ministerul Educației Naționale îi recunoaște rezultatele deosebite obținute în activitatea didactică și la concursurile naționale, drept care, începând cu data de 6 noiembrie declară unitatea noastră școlară colegiu tehnic, sub numele marelui savant român, precursorul aviației cu reacție, Henri Coandă.

Dacă la început, în cadrul Grupului Școlar Mecanic, au funcționat doar două clase de liceu, cu profilul mecanic și patru clase de școală profesională în meseriile de lăcătuș mecanic, sudor, strungar și frezor, astăzi oferta educațională s-a diversificat, răspunzând transformărilor economice, culturale și sociale ale județului Gorj, având un număr considerabil de clase de liceu și de școală de arte și meserii și specializări din domenii precum: informatica,

electronica și telecomunicațiile, transporturi, protecția mediului etc.

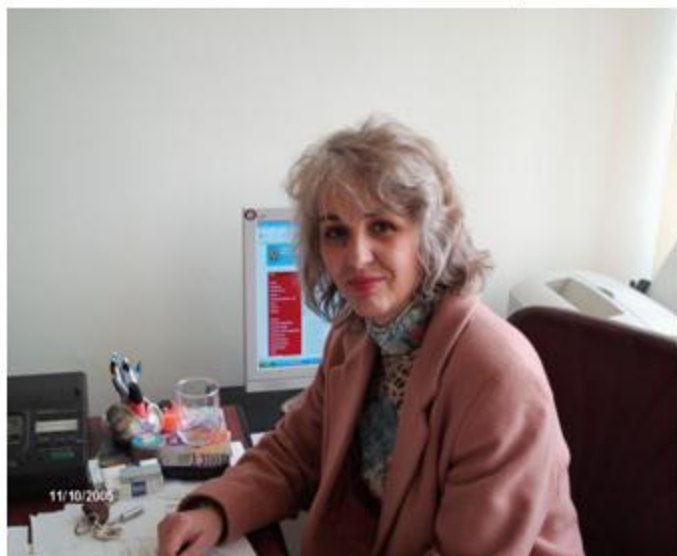
Astăzi, Colegiul Tehnic „Henri Coandă” este o instituție primitoare, colectivul de cadre didactice remarcându-se prin profesionalism, atmosferă destinsă și prietenoasă, și prin iubirea misiunii de dascăl, fiind **uniți la bine și la rău**. Suntem alături de voi, tinerii, considerând că orice „diamant” poate fi șlefuit, având năzuințe nelimitate de la fiecare elev, pe care îl considerăm prietenul nostru; reprezentăm școala ce urmărește dezvoltarea **valorilor religios-morale și civice**, în vederea formării unor oameni de încredere pentru o societate civilizată.

Suntem **deschiși comunicării**, deciziile fiind luate și prin consultarea „Consiliului elevilor”, cei ce au astfel și responsabilități față de instituția care-i formează. În acest sens, există mecanisme și instrumente de evaluare și autoevaluare, ce pun permanent în discuție probleme apărute în fața părinților și a elevilor; iar profesorii noștri sunt implicați într-o continuă activitate de formare, participând frecvent la cursuri de perfecționare profesională, urmărind astfel să devină cei mai buni dintre cei mai buni.

În încheierea acestei alocuțiuni ne dorim și vă dorim sănătate deplină, pentru a putea duce la bun sfârșit acțiunile începute, astfel încât roadele muncii noastre să ne impulsioneze în obținerea de rezultate remarcabile.

Extras din cuvântul de deschidere la festivitatea de celebrare a zilelor Colegiului Tehnic „Henri Coandă” - 2005;
a consemnat prof. F.Godeanu

Interviu

Așa o văd colegii ...

Gândește frumos și spune ce gândește. Face lucruri bune și-i iubește pe cei din jur. Crede cu tărie în ceea ce face. Îi înțelege pe cei din jur, le dă speranță și încredere în ei înșiși, îi face să se simtă folositori pentru că **“Nu ești bun de nimic, dacă ești bun doar pentru tine”**.

S-a angajat la o muncă grea, dar și-a dezvoltat calitățile: putere de muncă, decizii drepte și ferme, diplomatie, tenacitate, entuziasm ... E hotărâtă să facă lucruri bune pentru elevi, pentru profesori, pentru Colegiul Tehnic “Henri Coandă”. Spune mereu: **“Suntem singurul colegiu tehnic din municipiu și trebuie să se știe mai multe de noi, să creștem prestigiul unității !”**

Acestea le poate realiza numai împreună cu noi profesorii, elevii și angajații colegiului. Merită să-i fim alături cu toții doamnei director Gabriela Angheloiu.

Pentru doamna director:

LUMINĂ, SPERANȚĂ ȘI GÂNDUL CEL BUN !

Prof. Băleanu Stela

Î: Pentru început vă rugăm să vă prezentați.

R: Profesor **Angheloiu Gabriela Silvia**.

Î: Ce înseamnă C.T.H.C. Pentru dumneavoastră?

R: Locul de muncă, locul unde creez, modelez, realizez.

Î: Cât din viața de zi cu zi înseamnă C.T.H.C. Pentru dumneavoastră?

R: Cât sunt solicitată și puțin peste.

Î: Funcția de manager, în general, provoacă în rândul angajaților, elevilor teamă, frică. Ce părere aveți?

R: Frică nu, dar teamă de la caz la caz.

Î: Ce așteptări aveți din partea profesorilor? Dar din partea elevilor?

R: Să fie profesori, iar elevii să se integreze.

Î: Care este principiul după care vă ghidați întreaga activitate?

R: **Cu răbdare și cu ambiție faci mai mult decât ți-ai propus.**

Î: Ce planuri de viitor aveți în privința colegiului?

R: **Răbdare pentru tine, ambiție pentru mine.**

Î: Dacă ar fi să vă caracterizați în cinci cuvinte, care ar fi acelea?

R: Fac parte din zodia berbec.

A consemnat
prof. M.Stoica

Sunt pusă față-n față cu realitatea. Trebuie să scriu ceva, dar nu orice, ci un lucru deosebit. Iar mie mi se pare că voi sunteți deosebiți. Mă refer la voi, la elevi, în general. Ceea ce este deosebit la voi, o știți. Este acea zbatere permanentă, între bine și rău, între ideal și real, între aspirații și monotonie.

De fiecare dată vi se spune „Învățați ca să ajungeți cineva!”. Deja a devenit un stereotip. V-a spus cineva „Învățați să învățați!” sau „Învățați să vă cunoașteți!”? Cred că nu! Sau dacă vi s-a spus, poate că nu ați băgat în seamă.

Nu o să încep să vă spun ce viață pe roze veți avea dacă veți învăța, nu o să vă spun că sunteți speciali, că veți avea multe posibilități, pentru că asta știți. Vă voi întreba, simplu, „De ce credeți că sunteți speciali, deosebiți?”

Luați o pauză de cinci minute și nu vă mai gândiți la nimic, la profesori, la școală, la materii, la părinți, la prieteni, la rude sau la orice altceva și întrebați-vă ce vreți voi. Voi, ca persoane cu trăiri intense, cu vise ce vi se par uneori nerealizabile, voi cu nevoile voastre de dragoste și atenție, de afirmare și răzvrătire.

În realitatea noastră, totul este standard: te naști, crești, asculți de părinți, mergi la școală, înveți, ai o viață profesională, familială și socială, ai copii, îi crești și te retragi, apoi mori. Asta e realitatea! Asta e viața! Și mie-mi place! Probabil și vouă. Însă ce ați face voi să ieșiți din standard, din realitatea asta de zi cu zi?

Sunt de acord, copiii sunt niște fenomene deosebite. Aștia sunteți voi! Să nu negați acest fapt! Va veni o zi când veți avea și voi copii, iar atunci îmi doresc să aveți aceleași trăiri ca acum, să fiți capabili să vă re trăiți viața alături de ei, să aveți puterea de a mai avea un suflet tânăr.

Întorcându-ne la subiect, ce vreți voi? Pentru că în viața fiecăruia vine un moment de cumpănă, iar dacă nu știți cine sunteți, ce așteptări să aveți de la voi și ce așteaptă alții, sunteți pierduți.

Și acum, luați-vă acele cinci minute de pauză și gândiți-vă...

Prof. Georgiana Pănescu,
C.T.H.C. –Târgu-Jiu
30.10.2005

Puterea glasului

Sufletul meu e-un
izvor dintr-o fântână incendiată,
te dorește-n strigăt
dar tu n-ai cum să-l auzi.

Prietenilor mei din pământ
le-am cerut disperată un ecou.
ei mi-au dăruit din iubire
glasul Pământului.

Chemat de acest glas și dragostea mea.
ți-aud deasupra pașii
ca niște bătaii de inimă,
dar pentru a putea trece

peste focul fântânii incendiate,
renunță la frumosul gând
de-a veni c-un buchet de flori
și-n schimb
fură-i oceanului un braț de apă.

Călătorie

În mersul fugit al trenului,
Ți-am zărit frumusețea, Pădure
În cinstea trecerii noastre
Ți-ai plecat crengile ușor.

Doar brazii au rămas neclintiți.

Am rămas surprinși
Până când glasul roților de tren
Ne-a trezit la realitate
„Fiți înțelegători, oameni mari”,

Doar nu sunteți voi mai presus
Ca doamna cea albă și rece!?
Ea, după câte știm noi
Nu prea lasă în urmă nimic verde.

Și totuși brazi...

Oana Popescu,
Cls. A IX^a A—C.T.H.C.

În grădină

Un pistil, zece stamine
Trei sepale, cinci petale,
Au strigat în gura mare
Să formăm și noi o floare!

O vecină-ncântătoare
Ce zâmbea galant la Soare,
Auzise aceste voci
Și se minuna de tot.

Eu am fost doar o sămânță,
Pusă-aici cu iscusință,
Îngrijită și udată,
Privită și răsfățată.

Să văd eu minunea care
Din sepale și petale
Hocus pocus,
Face-o floare.

Nimic

Aș vrea să scap și văd acum
Că soarta nu e dreaptă,
Aș vrea să vadă tot ce spun,
Cuvântul mă așteaptă.

Mă-nchid în mine ca-ntr-un hău
Căci nu mai văd strâmtoarea
Urăsc lumina cu bob rău
Nu-mi pot vedea cărarea.

Mă-ntreb și stau uimită-n vid
“— De ce nu am inimă ?”
Și cerul tot părea gravid
De-o simplă pantonimă.

Întineric

Nimicul din robire-i dat
Viața-i un vraf de rune
Tu vezi ce vrei, de ești uitat
Dragostea te apune.

Ai clipa care te pricepe
Și inima întreagă
Tu vezi sfârșitul când începe
Și începutul când se leagă

Iubești și inima îți seacă
Și dai iubire tot așa,
Iubirea vine doar când pleacă
Viața lui din VIAȚA TA.

Târziu

E ultima suflare și viața mea s-alege,
Să știe mai din vreme ce roadă va culege
E ultimul cuvânt, din necuvântul dat,
E viața vieții mele, e tot ce am visat.

Și ieri credeam în vorbe, acum o zi, mereu
Dar azi simt neiubirea, lângă sufletul meu;
Nimeni nu-mi va răspunde la tot ce vreau s-aud,
Nimic nu va-nțelege cuvântul ce-l asud.

Aș vrea să las în urmă ceva mult mai înalt
Aș vrea să scap teafăr îngerul pe asfalt
Aș vrea ca mult iubită, de soartă ca să fiu
Contează că-i iubirea devreme sau târziu.

Nimic să știi că nu e veșnic
Fii conștient de soarta ta
Alege inima drept sfetnic
Cîntul iubirii-i pururea.

Cristina Toma,
Cls. A X^a A—C.T.H.C.

Tudor Arghezi
- destinul artistului -

O temă majoră a meditației lirice argheziene o constituie arta și destinul artistului începând cu Testament și terminând cu ultimile culegeri de versuri din 1966, poetul fiind mereu preocupat de această temă, implantată organic în poezia de cunoaștere, în psalmi sau în poezia naturii. În general artele poetice argheziene poartă pecetea vitalității, a încrederii în artă și în artist. Poezia este proiectată ca un efort creator de mare intensitate și responsabilitate, rodul filtrării talentului din generație în generație nu poate înțelege valoarea lui Tudor Arghezi în istoria poeziei românești fără a se arăta contribuția sa pe planul expresiei artistice.

Arghezi este cel mai mare creator de limbă al secolului XX și în întreaga dezvoltare a lirismului românesc, numai Eminescu a realizat valori de expresie la fel de mari. Prin Arghezi limbajul poetic și-a relevat posibilități estetice nebănuite, prin inovații surprinzătoare la nivelul lexicului, sintaxei, structurii metaforei etc. Lauda supremă i se cuvine condeiului și artistului care împrăștează semnificațiile cuvântului, înconjurându-l cu dragoste și gingășie. Astfel, toate „cuvintele lăsate-n voia singurătății lor sunt ca niște timbre uzate și nu pot evoca peste-neonjurul lor îngust nimic”. Dar „când vine cântărețul, povestitorul sau apostolul, cuvintele tremură ca păsările îndrăgostite la ivirea liniștitelor dimineți” - cuvintele cântă, vorbesc sau amenință și blestemă. Și după cum sub un condei cuvintele uscate se îndulcesc, sub un condei mai viu ele se trezesc la viață și mai mult, iar focul sfânt care le-a zămislit le dă o vigoare și mai dură.

Creația argheziană, în poezie, își schimbă centrul de gravitație de la inteligență la sensibilitate. Folosirea vechilor categorii ale

psihologiei, în compartimentări tripartite, poate stârni, firește, îndoieli. Intelectul, efectul și voința nu se întâlnesc în stare curată ca elemente chimice. Se poate însă relativ ușor stabili într-o operă de artă raportul dintre simțire, voință și inteligență, prioritatea sau subordonarea fiecăreia, armonia sau dezbinarea forțelor psihice. La Arghezi poezia vedește frecvența vieții afective și conflictele ei cu ceilalți factori sufletești. Inteligența își câștigă prioritatea în sectorul umorului. Poezia lui Arghezi ne apare ca o erupție vulcanică, cu o lavă la mari diferențe de temperatură, nocivă sau binefăcătoare asupra propriului ei subiect. Individualistă în principiul ei, frământată de mari neliniști interioare, nestatornică în echilibru, ea atestă totuși primatul forțelor afective: în dragostea de copii, de plante și de animale, în paradisul regăsit, al cuplului primitiv, în căutarea lui Dumnezeu, în afirmarea panteistică a forțelor naturale, în discreditul inteligenței discursive și preconizarea intuiției, se manifestă una și aceeași nevoie organică de risipire și de recuperare afectivă.

Când dificultățile pe care le mai prezintă registrul de impresii și vocabularul lui Arghezi vor fi înlăturate prin înțelegere simpatetică, poetul va apărea la dimensiunile covârșitoare ale unui genial primitiv care a supus viziunea și limbajul unor mari prefaceri impresioniste. Când, asadar, limbajul arghezian nu va mai constitui o criptogramă cu străfulgerări și seducții intermitente, propunându-și semnificațiile limpezi, mesajul clocotitor de pasiune își va reintegra locul, într-o fridă peste drum de Eminescu, stârnind, poate, același religios fanatism.

Prof. Daniel Mocioi,
C.T.H.C. - Târgu-Jiu

Compoziția „cauza și efect”

În articolul de față ne vom ocupa de compoziția realizată prin „cauza și efect”, una dintre cele mai răspândite compoziții școlare. Multe scrieri istorice, științifice, de critică literară etc. au la bază relația de tip „cauza și efect”, întrucât autorii lor caută să prezinte într-o înțelegere logică cauzele care au produs un anumit lucru, o situație sau efectele care au rezultat dintr-o anumită situație.

Este firesc să întâlnim această procedură expozitională în scrierile amintite, deoarece ea oglindește atracția minții umane către stabilirea de relații cauzale între fenomene. Oamenii de știință, cercetătorii din diverse domenii duc până departe această atitudine asupra obiectului lor de studiu.

Două întrebări sunt foarte utile pentru realizarea compoziției „cauza și efect”. Acestea sunt „de ce?” și „ce?”. Prin întrebarea „de ce?” descoperim motivul producerii unui anumit efect și motivele potrivit cărora efectul are anumite particularități și nu altele. Întrebarea „ce?” slujește să aflăm ce efect va fi produs de o anumită cauză sau ce va decurge dintr-o anumită stare de lucruri.

O dată descoperite și clarificate cauzele, este necesar ca, înainte de a le trece pe hârtie, să ne asigurăm că ele sunt suficiente și necesare pentru a explica nemijlocit efectul pe care îl avem în

vedere. De asemenea trebuie să le ordonăm în așa fel, încât cititorul să poată reface cu ușurință drumul firesc al argumentației noastre. Cauza cea mai importantă poate fi prezentată prima sau ultima, după cum creдем că o putem scoate mai ușor în evidență. Cauzele care se leagă foarte strâns una de alta trebuie delimitate cât mai clar, spre a nu se produce confuzie.

Cum fiecare zi este plină de secvențe de cauze și efecte, cum cele mai multe dintre lecțiile din manuale se ocupă în mod deosebit de prezentarea unor efecte produse de anumite cauze, subiecte pentru compoziții „cauza și efect” aveți tot timpul la îndemână. Dacă doriți să alcațuiți o compunere liberă de acest tip, selectați un efect ale cărui cauze, vă preocupă, pentru că lucrarea să oglindească și punctul personal de vedere. Acest efect poate să vă fie foarte la îndemână (de exemplu de ce ați dorit să intrați la liceu), sau mai îndepărtat (de exemplu, de ce nu s-a trecut încă la oprirea cursei înarmărilor). De fiecare dată însă trebuie să aveți grijă să deduceți și să prezentați cu mare acuratețe cauzele cele mai hotărâtoare pentru efectul pe care îl aveți în vedere.

Prof. Ana-Maria Dudău
C.T.H.C. – Târgu-Jiu

Plouă ...

Natura plânge cu
lacrimi de rouă
Ce cad picurând pe
frunzele bătrânului tei
Din fața ferestrei pe care
tristă privesc.
Și plouă ca-n vis,
mărunt, permanent
Și plouă cu suflete de
păpădii ucise
De vremuri ce nu iartă,
de vremuri ce ne-apasă,
Și curg în șiroaie
dorințele noastre,
Dureri ce ne sfășie
adunate-ntr-un nor
Din care această ploaie de nevoi,
permanent
Inundă pământul și
viața și gândul ...

Îndemn la înțelegere

De ce voi, oameni, mă bârbiți
C-am devenit sălbatic?
E-atât de greu de înțeles
Un suflet singuratic?
De ce voi, oameni, mă bârbiți
Că sufăr din iubire?
De parcă voi nu suferiți
Și-aveți doar fericire !
Luați ochii mei ca să vedeți
Și voi ce-am văzut eu,
Iar mai târziu, dacă puteți
Să nu mă mai vorbiți de rău !

De ce?

Tu te-ai gândit măcar o clipă,
Doamne,
Ce-nseamnă să fi om azi
pe Pământ,
Te-ai întrebat de ce mereu
ne este foame
De dragoste, lumină și-absolut?

Patetic te întreb, ce scopuri înalte
Ai urmărit creându-ne pe noi,
Abandonând apoi această seră
În marea de durere și nevoi?

Căci pur și candid urc la
tine, Doamne,
Nu iau cu mine decât
ce mi-ai dat
Fără regret abandonez o lume
În care rolul mi-am epuizat.

Venind spre tine, înotând prin
haos,
Știind că acum voi fi nemuritor,
Întorc privirea către locu-n care
Cândva am fost un biet rătăcitor.

Ce las în urma mea, mi-adie-n
suflet
Ca-n amintirea clipei cea dintâi
În care Tu ne-ai insuflat
speranța
Făcând din ea un rost, un căpătâi.

Dar, Doamne, crede-mă, deși
nu-i cazul,
Creând un sentiment, la general,
Nu ai făcut decât să schimbi
macazul
Vieții, din urât în ideal.

Prof. Luiza Măroiu
C.T.H.C. –Târgu-Jiu

Iarna

Bolta rămâne tristă, fără lumina lunii,
Iar către dimineață apar pufoșii fulgi,
Care până la ziuă sting molcomul grădinii,
Și zarzării-n livadă și-au pus mantii cu glugi.

Copiii încep să țipe a semn de bucurie,
Văd fulgi cum delirează – albă melancolie,
Cristalele-ți iau ochii cu un de-argint răzor
Și ulița se umple de-al săniile zbor.

Și după ce mă satur de iarna cea zbanghie,
Aștept cu nerăbdare un fulg de nebunie,
Căci iarna a fost lungă, cu ger și cu zăpadă,
Iar noi dorim căldură în muguri și-n ogradă.

Vasile-Bogdan Brânzan

Ce este viața ?

O frunză cade, un tăciune
Din visul care cald rămâne
Privește tainic și spune:
Viața ce devine?

Viața-i ca o floare;
Întâi se deschide sub rouă
Apoi se retrage în zare
Și-n urma ei e o lumină nouă.

Ionela Maria Lazăr ,
Cls. A IX^a A—C.T.H.C.

DESTIN (în sillage-ul lui Anton Pann; sau proverbe rimate)

Fiecare suflet, este domn,
Că e de copil, sau e de pom;
Întâmpină greutatea vieții,
Și povara dulce-a dimineții.

Dar nimeni nu renunță;
Și clipa-i o sămânță,
Iubește, speră, crede,
Și fericirea-n lacrimă se vede.

Destinul lor e diferit.
Și cel urât, este iubit,
Și cel bogat, este sărac,
Dacă din astre se retrag.

În clipe de amar și de necaz,
Ai nevoie de-al boltei obraz,
Ești cel mai bine sprijinit
De-acest prieten mult iubit.

Ionela Maria Lazăr ,
Cls. A IX^a A—C.T.H.C.

Amintire

Încă o vară a trecut
Iar sufletul mi-e stins
Acum e iarnă și e vânt
Tristețea doar ne-a nins.

În locul cerului - venin
Venin e și pe stradă;
În locul fericirii - chin
Și-un munte de zăpadă

Loredana Sîrbu ,
Cls. A X^a A—C.T.H.C.

Cuget, deci iubesc; iubesc, deci exist

Orice om și mai ales un adolescent dorește să-și deschidă cel puțin o fereastră spre un viitor mai bun, spre o viață plină de vise și speranțe frumoase, spre o existență lipsită de griji; însă pentru a-și îndeplini această misiune, omul, trebuie să facă mari sacrificii și să depășească cu zâmbetul pe buze orice obstacol întâlnit în calea viselor sale.

Noi, elevii, avem datoria de a ne îndrepta pe drumul cunoașterii, prin studierea a cât mai multor cărți utile și interesante, în același timp, pentru că, așa cum spunea Patrice Franceschi, „cartea este o pledoarie pentru căutarea absolutului, a pasiunii imposibile, a sensului vieții și libertății” și astfel ne mulțumim atât pe noi, cât și pe profesorii și părinții noștri, care depun eforturi considerabile pentru a ne educa.

Cartea reprezintă principalul izvor al cunoașterii, o adevărată oglindă spirituală, în care se oglindește sufletul nostru, iar omul a primit, prin însăși natura sa, dorința nestăvilită de a se îndrepta spre cunoașterea absolutului. Acest lucru se realizează prin călătoria minunată în lumea fantastică a cărții, călătorie ce constituie o etapă importantă în parcurgerea drumului inițiat, de maturizare și chiar în împlinirea ta, din punct de vedere material. Însă, unii dintre noi nu se gândesc doar la împlinirea materială, la acest aspect nesemnificativ, ci își doresc cel mai mult, să iubească și să fie iubiți. Exemplul cel mai elocvent în acest sens este cel al copiilor abandonați și a celor orfani, ce nu-și doresc decât o familie, unde să primească căldura unui cămin, de unde să primească sfaturile trebuincioase existenței lor, să-i ajute atât material cât și spiritual și care să le ofere, nu în ultimul rând, cel mai frumos sentiment existent pe pământ: **iubirea!**

Și au dreptate, pentru că, din punctul meu de vedere acest sentiment minunat, nu poate fi cumpărat și nici nu poate fi înlocuit de vreun alt surrogat, iar dacă iubire nu am, nimic nu sunt, deci **iubește, crede și speră !!!**

Ionela Maria Lazăr ,
Cls. A IX^a A—C.T.H.C.

Comuniunea omului cu natura

Fără om și natură viața nu ar exista. Natura este un cadru de vis sau de basm, în care elementele peisajului sunt transfigurate poetic pentru a dobândi o aură de mister și fabulos.

Omul trăiește din ceea ce natura îi poate oferi: stăpânul vieții, Soarele, cu lumina și căldura sa, cerul senin, ca o lacrimă de cristal și albastru, ca o floare de miozot, păsările ce ne înveselesc auzul și ne îndeamnă la muncă, cu glasul lor minunat, plantele și florile multicolore ce înmprospătează atmosfera cu parfumul lor deosebit și reîntregesc buna dispoziție, apele limpezi și mândra glăsuire a pădurilor, astrele cerești, ce ne luminează pașii, mările și oceanele, ce ne îmbie la visare, precum și întregul univers, ce parcă ne cheamă spre infinit.

Toate aceste imagini vizuale și auditive se împletesc armonios și conturează un cadru natural, o iluzie devenită realitate pentru om. Imaginea naturii este compusă dintr-un număr infinit de elemente, ce comunică neîncetat.

Natura este o parte din sufletul oamenilor!

Căutare

„Filosofia e liberă de obligații. Frumusețea ei e că se poate începe de oriunde. Nu e o știință și nu are nici măcar o definiție. Ți place Descartes? Începe cu Descartes ! Te pasionează problema devenirii? Începe cu ea. Dar să știi să începi. Ce e filosofia, asta ai s-o înveți pe drum. Căci pleci acum, pleci spre o lume pe care o poți găsi de oriunde ai pleca.

Ce e interesant când te îndeletnicești cu filosofia e că la un moment dat începe să te intereseze și să te instruiască: teologia ca și matematicile, științele naturale ca și teoria muzicii. Să fie sfârșitul, sau abia atunci începe?” (C. Noica)

Pentru mine ... abia începutul. Un început stârnit poate din curiozitate sau din nedumerire. Cine știe? Să fie filosofia un mod de a trăi?, de a simți? Despre viață, sau despre filosofie se cunosc atât de multe și totuși prea puține. Un amestec tumultos de lumină și întuneric, de luminițe și umbre ... Ochiul slab, obosit nu poate face diferența. E fermecat și totuși neputincios în a desluși esența. Poate ne-am obișnuit să vedem totul în ceață, să orbecăim căutând CEVA. Ce? Nici noi nu știm. Probabil ... uitarea. De acolo a început totul. Am uitat de noi,

Sărmane suflete pierdute în hățișul vieții ! Alergăm hăituite de propria noastră viață, ne ascundem după cuvinte ... și de fiecare dată renunțăm să mai fim noi. Azi oamenii sunt tot mai surzi, întrupări ale pesimismului și superficialității, picături cenușii pe pânza șubredă a destinului.

Și libertatea, demnitatea unde sunt? De fiecare dată în noi. Rămâne doar să căutăm.

Mă rup de tăcere azi și lupt pentru nemurire ! Nu contează izbânda, ci drumul parcurs până la ea. Sufletul sfâșiat de fiecare dată între DA și Nu își va găsi împăcarea. Am crezut că voi reuși !

Mă întorc de unde am plecat, la primul strigăt de disperare. Acolo a început totul. Voi sădi în suflet cunoașterea lumina; pașii îmi vor fi călăuziți spre incertitudini. Făptură hidoasă voi modela din lutul vieții, întruparea a ceea ce a fost și va să fie. Cunosc începutul, dar nu și sfârșitul ... Azi am clădit sufletul, mâine poate trupul, poimâine chiar veșnicia.

Am început stângaci, dar sigur ...

Mariana Joița ,
Cls. A XII^a A—C.T.H.C.

"Religia nu-i o pasăre de pradă; e porumbelul îndurător care plutește ușor deasupra viselor"
(A. de Musset)

Foamea de rugăciune

Din zorii zilei, la apus și chiar în timpul somnului trebuie să-l păstrăm cu sfințenie, măreție și credință pe bunul Dumnezeu în gândurile și sufletele noastre.

Prin rugăciune sufletul nostru comunică cu Dumnezeu, cel care ne purifică sufletele și ne răsplătește prin mântuire pentru credința noastră. Lipsa rugăciunilor din conștiința noastră și din sufletul nostru duce la pustiirea acestora, vom ajunge "goi" pe dinăuntru și înecați în suferințele sufletului ce nu pot fi vindecate decât de Dumnezeu, prin preaslăvire. Noi trebuie să-i slujim Domnului prin credință, iar credința nu se dovedește decât prin fapte, prin rugăciune. Trebuie să-l respectăm pe Domnul, dar cum altfel decât prin rugăciune? Căci rugăciunea ne redă pacea lăuntrică, ne întărește credința și ne face să primim atât viața cât și moartea așa cum se cuvine. Prin rugăciune îl chemăm pe Dumnezeu să vegheze asupra noastră, să ne dea putere să trecem cu credință peste toate obstacolele vieții de pe pământ și ne ajută să dobândim un loc aproape de El, în viața de apoi.

De multe ori am întâlnit creștini cărora le lipseau multe învățături, fiindcă nu erau școliți, dar uimitor era faptul că nu le lipsea cuvântul viu al Domnului și, cu toate că aveau o situație materială precară, erau fericiți fiindcă îl simțeau pe Dumnezeu aproape de ei. Putem spune, chiar, că acești oameni simpli sunt un exemplu excelent pentru noi. Rugându-ne găsim răspunsurile la întrebările noastre și totodată căpătăm o atitudine corectă, mărturisindu-ne vina și cerând miluirea și iertarea de la milostivul Dumnezeu.

Nu suntem obligați să ne rugăm doar din simplul fapt că "așa trebuie", NU! Noi trebuie să ne rugăm cu tot sufletul și toată voința. Ceea ce am remarcat, de când am devenit conștientă de problemele vieții și ale lumii în care m-am născut, este faptul că rugăciunea dă un adevărat sens vieții, fiindcă numai prin rugăciune dobândim de la Dumnezeu ceea ce avem nevoie pentru a ne duce existența la bun sfârșit, fără regrete. Rugăciunea nu trebuie să fie doar un refugiu în lumea sfântă, atunci când lumea pământească ne dezamăgește, ea trebuie să existe permanent în viața noastră pentru că numai cu ajutorul ei putem înțelege viața, numai așa ne putem da seama ce înseamnă fericirea. Rugăciunea este "medicamentul" sufletului, iar dacă dorim cu adevărat așa ceva nu trebuie să ne bazăm pe lăcomie sau egoism, ci trebuie să ne bazăm pe iubirea față de Dumnezeu, iar oglindirea acestuia nu se poate face decât prin rugăciune.

Janeta Iuga,

Cls. A XI^a —Dr.Tr.Severin

La Complainte d'Ovide

Je suis seul au monde
Comme un ange de l'Enfer,
Une ombre vagabonde
Dont la mer mange les vers.

À cette mer d'amertume
J'suis noir nénuphare,
Écrin couvert d'écume,
Bavée cheville du Phare.

Je crache dans ses eaux raides
Les os de mes poèmes,
Elle revient grossie de mes sémèmes.

Comme un dieu je lui ferai la cour
Allaité au sein bleu écroule par l'amour.
Et sous la force du rêve, elle cède.

Prof. Rodica Pârjol Calotă
C.T.H.C. —Târgu-Jiu

Este familia celula de bază a societății?

Obișnuind să-mi risc viața din 15 în 15 zile (după perceptul lui Montherlant), pentru a menține igiena vieții, mi-am arogat dreptul de a pătrunde în medii care nu mi-au permis să-mi păstrez nici politețea, nici bunul-simț pe care îl posed cu prisosință, dar care se retrage ca marea, atunci când am de-a face cu persoane blocate în betonul prejudecăților de tot „rangul” și de toată jena. Numai astfel, am reușit să observ, pe viu, fizionomia unei aberații ce se crede instituție.

Pentru a vindeca opiniile cancerigene despre armonie, trebuie aduse la suprafață toate toxinele care irigă organismul cu pricina. Cum am putea, altfel vindeca o boală pe care o acoperim cu deșeurile negației?

După ce vom epuiza cele mai otrăvitoare opinii sintetizate în câteva enunțuri vom introduce ramura putredă în salinile conștiinței și o vom smulge împovărată de cristale – un adevărat miracol desăvârșit de alchimia iubirii, pe care nu o zărim din cauza smogului trufiei. Neavând vocația suferinței ne vom provoca răni superficiale, pentru a căror vindecare vom folosi procedeul sublimării, prin care vom transforma minereul orb în piatră scilpitoare. Cât sânge mineral va fi prădat, câtă repulsie, câtă umilință, câtă îndoială va trebui să îndurăm, nu vom ști decât la ieșirea din experiment!

Până atunci, șlefuire perpetuă!!

Mi-e greu să dau un răspuns afirmativ. Eu cred într-o societate bazată pe libertate, libertatea de angajare ca necesitate interioară

Cum demonstrăm această necesitate. Păi, hai să sodomizăm: Nu ne putem alege părinții, iar ei sunt cei care au decis să ne trimită în viață să nu ne lase în „insomnia” materiei. De aceea sunt foarte puțini cei care îndrăznesc să-și întemeieze familii. Pentru că vine o vreme când trebuie să scapi de ea. Și cum scapi fără relații? Iar dacă te costă să-ți întemeiezi un cămin, întreabă-te cât te va costa demolarea acestuia, un nou început al tău și al victimelor tale, vindicativă de „bolesnă” numită căsnicie în care nici unul dintre cei doi parteneri nu reușesc să gândească fără cătușă: ea nu e femeia (îndeajuns de înșelată sau îndeajuns de ecologică, iar el nu are gâtul îndeajuns de ros de zgarda conjugală și nici nervii destul de rupți și nici întreținerea îndeajuns de plătită. Să nu mai vorbim de războiul casnic care îl întrece cu mult în violență și inanitate pe cel dintre nații, războaie de alienare a speței: soțul îi face cadou soției dispărute de acasă (nu de drag!) o ghirlandă din proprii lor copii spânzurați. O fi un caz patologic dar poate deveni în curând un caz eschatologic. E de ajuns să stai de vorbă cu câțiva copii, nu numai cu cei fugiți de acasă, ci și cu cei care nu au curajul sau forța să-și părăsească celula care de această dată este una canceroasă.

Deci, care celule mai pot rămân sănătoase ca să fie așezate la baza societății?

Am ajuns să contrazic Libertatea de care am făcut uz. Am ajuns la vorba Karamazovilor: ești liber să faci ce vrei dar

nu tot ce vei face îți va fi de folos. De unde împrumutăm conștiință pentru că fără ea libertatea e născătoare de monștrii. În nici un caz din droguri (chiar dacă aduc câștiguri din ce în ce mai mari, impozitele huzuresc la auzul acestor cuvinte, fie ele medicamente, alcool, marijuana) ci din cultură (care e slăbănoagă și din ce în ce mai nesubvenționată pentru că din ea nu te poți îmbogăți decât sufletește). Dar din cultură nu poți să pierzi decât o viață: viața ta, pe când din droguri, până ajungi să-ți pui capăt zilelor, îi vei pierde pe alții și mult mai nevinovați decât tine.

Deci un om care nu poate fi stăpânul viciilor sale, ci robul acestora nu-și poate întemeia o familie. Poate în sensul că e în stare, dar ce folos ar avea societatea, calamitată fiind de aceștia? Și cui servește această agonie a mileniului: să prelungești existența speței umane, trăgând cu disperare de perpetuarea ei ca de o piele de șagii? Poate că numai vor să se nască oameni care nu vor avea natură ci doar consecințele funeste ale uciderii acesteia pentru integritatea patrimoniului ereditar. Poate că nu mai vor să se nască oameni cu scheletul îmbăcsit de metale radioactive cauzate de exploziile bombelor nucleare, să fie alăptați cu lapte care conține mai mult D.D.T decât proteine, grație insecticidelor.

Poate că lipsa de igienă a planetei se întoarce ca un bumerang contra lipsei de igienă din creierul uman.

Poate că nostalgia grotelor în care nu există securitatea zilei de mâine dar nici securitatea exploatarei din zilele noastre va învinge vremurile când strigăm „Evrika”, pentru orice descoperire care ne grăbește sfârșitul. Ne bucurăm pentru descoperirea medicamentelor care să vindece boli considerate incurabile, tehnici sofisticate de înlocuire a organelor interne: dar cine ar avea nevoie de asemenea proceduri, dacă n-am fi inventat poluarea, competiția producătoare de stres și agresivitatea, gherila, și drogurile. În acest caz, înmulțirea (răsadului uman este un cinism, dar e adevărat), e aproape periculoasă.

Dar, dacă această operație de salvare a speței trebuie inițiată, atunci vor trebui inițiate cursuri de abilitare pentru meseria de părinte, cea mai dificilă dintre toate. Cu toții ne chinuim copiii, să-i urcăm pe asimptota fericirii, îi înbrâncim în competiții inumane și inutile pentru ca, în apogeul urcușului, să vedem un omuleț chel, cardiac, miop, laureat cu „creșterea ciupercii radioactive”, ținând un discurs criptic într-o aulă cât un hipodrom, unui auditoriu compus din doi bătrâni paralitici și paradoxal, de același sex: „V-am propus pentru clonare!”. Eu sunt prea uzat de cât am cercetat și, pentru că sunteți părinții mei, să vă aplic o mână de bătaie să-mi iau revanșa; în plus, bătaia e bună pentru fezandare!

Prof. Rodica Pârjol Calotă

C.T.H.C. –Târgu-Jiu

Substanțe naturale utilizate în combaterea insectelor

Investigatia substantelor naturale cu actiune insecticida, in cadrul mai larg al protectiei chimice a plantelor, este de iminenta actualitate.

Costul ridicat al insecticidelor de sinteza, ca si problemele de toxicitate si poluare a mediului, inerente utilizarii acestora, justifica eforturile orientate spre studiul produselor naturale sub aspectul izolarii, aplicarii largirii gamei de produse separate, ai elucidarii corelatiilor structura-actiune si obtinerii de analogi sintetici biologic activi.

Actiunea insecticida, a unor plante (flori de piretru, radacinile de Derris) este cunoscuta de cateva mii de ani.

In general insecticidele vegetale nu sunt toxice pentru om si animale cu sange cald. Totodata, ele nu lasa rezidii toxice si nu determina aparitia fenomenului de rezistenta la insecte. In acelasi timp aceleasi produse au intrebuintari limitate datorita conditiilor culturilor din care se extrag de catre factori naturali (clima, sol etc.), ceea ce le rastrange raspandirea doar pe anumite zone ale globului.

Pretul relativ ridicat si remanenta slaba fac ca insecticidele vegetale sa fie mai putin aplicate in combaterea daunatorilor din agricultura, fiind in schimb folosite cu succes in sectorul igienico-sanitar, zootehnie si depozite de alimente. Dintre acesti compusi cea mai mare utilizare o au alcaloizii de tutun, piretrinele si rotenoidele.

ALCALOIZI DIN TUTUN

Nicotina este un insecticid de contactm ingestie si respiratie, care actioneaza asupra sistemului nervos central al insectei, provocand o puternica paralizie motorie. Este extram de toxica pentru animale cu sange cald. Doza lenta pentru om adult este de 60 mg/kg. In caz de intoxicatie se recomanda spalari gastrice cu solutie de acid tanic 0,5% sau de iod-iodura (10,5 g iod si 1 g iodura de potasiu la 1 l de apa).

Anabasina este un insecticid de contact, cu toxicitate mai scazuta decat a nicotinei, $DL_{50} = 150$ mg/kg fata de om. Nu este fito toxica. Se conditioneaza sub forma de solutii apoase de suflat 40% sau ca pulberi de trafuit cu 4-5% substanta activa. Se foloseste in culturi de legume si bumbac, impotriva insectelor sugatoare si rozatoare.

PIRETRINE. PIRETROIDE SI SUBSTANTE SINERGETICE

Denumirea de piretru se refera la pulberile sau concentratele cu actiune insecticida obtinute din florile plantelor apartinand genului *Chrysanthemum*, familia *Compositae*.

Insecticidele din piretru se obtin din florile uscate sub forma de extractie in solventi organici. O metoda aplicata industrial consta in extractia cu metanol, decolorarea solutiei filtrate, urmata de o extractie finala cu hexan. Concentratul astfel rezultat (cu un continut de 60% piretrine) se poate dilua cu fractiuni petroliere pana la 20-25%.

Piretrul actioneaza atat ca insecticid de contact cat si ingestie, cu actiune rapida de soc, cat si ca repelent.

Desi piretrul nu este toxic fata de mamifere, s-au semnalat iritatii ale pielii si ochilor, mai ales la persoane implicate sistematic in prelucrarea materiei prime. Incercarile de depistare a componentelor iritante au relevat proprietatile vezicante ale uleiului volatil rezultat la antrenarea cu vapori a florilor de piretru. S-a aratat ca, de asemenea, ca proteinele cu masa moleculara in domeniul 30.000-40.000 reprezinta factorul alergizant din compozitia florilor. Ca urmare se recomanda

tratarea acestora cu deversi agenti dizolvati ai proteinelor, ca solutii de clorura de sodiu sau tiocianat de sodiu.

Preparatele insecticide pe baza de piretru se folosesc sub forma de pulberi, solutii de stropit, ce contin un suport inert, atioxidanti, agentii de ecranare a radiatiilor luminoase, substante sinergetice.

Toxicitatea fata de mamifere este deosebit descasuta, iar rezidiile toxice sunt neinsemnate, datorita descompunerii rapide in sol sub actiunea microorganismelor.

SUBSTANTE SINERGETICE

Piretrinele devin considerabil mai toxice daca se folosesc in amestec cu alte substante, cu actiune sinergetica. Efectul de accentuare a activitatii biologice, depasind suma efectelor individuale, poarta numele de sinergism. Posibilitatea folosirii insecticidelor asociate cu substante sinergetice (in raport 1:2 pana la 1:20), are importanta economica deosebita, contribuind la marirea eficientei si la scaderea pretului tratamentului.

ROTENONA SI COMPUSII INRUDITI

Rotenona si analogii sai rotenoidele, sunt insecticide continute in proportie de 5-13 in radacinile unor plante din familia leguminoaselor ce cresc in Africa, Asia si America de Sud.

Rotenoidele sunt insecticide de contact si ingestie, cu oarecare actiune acaricida. Toxicitatea fata de mamifere este redusa (pentru rotenona $DL_{50} = 132$ mg/kg), alaturi de avantajul lipsei reziduurilor toxice si a fitotoxicitatii.

Produsele se conditioneaza sub forma de pulberi de prafuit, extracte in solventi organici, pulberi umectabile, concentrate emulsionabile, solutii in solventii grei, mentionati anterior, si un polialchilenglicol.

Se recomanda asocierea cu piretrinele, datorita actiunii lor rapide de soc. De asemenea, efectul rotenoidelor este imbunatatit prin folosirea dimetilformamidei ca mediu si substanta sinergetica.

Rotenona si derivatii sai servesc la combaterea aphidelor si a altor insecte in culturi de legume si sere. Rotenone este un valoros insecticid pentru horticultura si zootehnie.

ALTE INSECTICIDE NATURALE

Se cunosc numeroase alte extracte naturale, cu utilizari mai restranse in combaterea insectelor, furnizate de specii de plante specifice anumitor zone ale globului.

Uleiul din lemn de *Cedrus deodora* obtinut din India.

Extractul de *Melia azadirachta* rezultat din semintele si frunzele unicopac raspandit pe mari suprafete in India, extractul prezinta actiune de repelent si fungicid.

Parthenina si substante inrudite. Sunt insecticide si repelenti care se extrag din specia *Partheum Hysterophorus*, original din Mexic, SUA si India.

Extractul din seminte de bumbac. Fractionarea uleiului obtinut din seminte de bumbac a condus la separarea unor principii active impotriva insectelor *Callosobruchus chinensis* si *Callandra oryzae*.

Prof. Violeta Iordache;

C.T.H.C. –Târgu-Jiu

PROGRAMUL PHARE TVET

Pentru elevii și profesorii unității noastre este o deosebită mândrie faptul de a învăța, a studia și a desfășura activități didactice într-o clădire nouă, renovată și dotată cu materiale didactice la nivel european.

În anul 2001 un colectiv de cadre didactice din unitate a fost cooptat pentru realizarea documentației tehnice de participare la „Licitația organizată în cadrul programului PHARE TVET Ro.0108.01 și Ro.0108.03 – privind reabilitarea învățământului profesional și tehnic din România”.

Activitatea în cadrul acestei comisii s-a desfășurat temeinic și pe baza unor sarcini precise având în vedere următoarele aspecte :

Colectarea și prezentarea tuturor documentelor referitoare la înființarea și dezvoltarea CTHC și anume : planuri de clădiri și anexe , proiectele de execuție ale tuturor clădirilor existente în incinta școlii , planurile de alimentare ale unității cu apă potabilă , curent electric , gaze , etc.

Strângerea tuturor materialelor care să reflecte activitatea desfășurată de la înființarea liceului în 1987 până în anul 2001 (în acest sens au fost procurate și realizate copii după documentele privind încadrarea personalului didactic , gradele didactice dobândite , specializările pe care le au toate cadrele didactice. De asemenea au fost amintite toate rezultatele privind specializările pe care le-au avut absolvenții liceului , precum și încadrarea acestora în producție pe parcursul anilor școlari de la înființare până în anul 2000. În această secțiune au fost prezentate toate realizările obținute de elevii școlii la concursurile pe meserii, la olimpiadele de cultură generală și la concursurile interdisciplinare de cultură tehnică).

Formularea cerințelor privind renovarea clădirii liceului și atelierului școală , precum și întocmirea listelor privind materialele didactice necesare dotării laboratoarelor și atelierului școală.

După o muncă intensă desfășurată timp de câteva luni de zile , timp în care cu foarte mare greutate s-au procurat toate materialele cerute la licitație , au urmat câteva săptămâni de sistematizare și tehnoredactare a documentației cerute de participare la selecția Phare. Documentația astfel realizată în 3 exemplare a fost prezentată la Comisia Regională Phare , organizată la Craiova pentru zona Sud Vest Oltenia care cuprinde cele 5 județe din Oltenia , și anume : Dolj , Gorj , Mehedinți , Vâlcea și Olt.

Comisia UE la nivelul regiunii S-V Oltenia a avut circa 6 luni de zile timp de analizare și selectare ale documentațiilor prezentate de toate unitățile școlare din regiune . Selecția documentației tehnice s-a făcut având la baza următoarele criterii :

1. Activitatea didactică desfășurată de unitățile școlare de la înființare până în anul 2001 (rezultatele la concursuri școlare și olimpiade pe meserii , încadrarea cu personal didactic, repartizarea absolvenților în producție , alte activități , premii , inovații , etc.)

2. Dotările existente (clase , ateliere , internate , cantina , etc.) și starea acestora în 2001 . (gradul de uzura)

3. Solicitarile privind specializările care urmează a fi realizate de școală în anii 2005 – 2015. (În acest sens se arată faptul că la momentul întocmirii documentației , Consiliul de Administrație al școlii a aprobat ca domeniul principal de pregătire să fie domeniul mecanic cu specializări ca : tehnician prelucrări la rece , tehnician prelucrări la cald , mecanic întreținere mașini și utilaje (pentru filiera SAM – nivelul 3) , lucrător în lăcătușerie mecanică structuri (pentru filiera SAM – nivelul 2).

Pentru liceu zi - nivelul 3 de pregătire - au fost propuse specializările următoare : tehnician operator tehnică de calcul , tehnician mecatronist , tehnician în automatizări . Toate solicitările propuse se încadrează în listele de meserii aprobate pentru regiunea SV Oltenia între 2005 – 2015 .

4. Solicitățile privind materialele didactice necesare laboratoarelor tehnice și de cultură generală, precum și atelierelor școală , pentru a realiza o bună pregătire în meseriile arătate mai sus.

În urma analizării tuturor cererilor depuse de către școlile din Regiunea SV Oltenia , Comisia de Licitație a stabilit cele 3 școli câștigătoare din fiecare județ . Pentru județul Gorj au fost declarate câștigătoare ale licitației următoarele trei licee :

Colegiul Tehnic „Henri Coandă” Tg-Jiu , Gorj (Liceul 5 Tg-Jiu) în domeniul mecanic

Grupul Școlar Industrial Materiale Construcții Tg-Jiu (Liceul 2 Tg-Jiu) în domeniul materiale de construcții

Colegiul Economic „Virgil Madgearu” Tg-Jiu în domeniul servicii .

Continuare în pag. 16

PROGRAMUL PHARE TVET

După confirmarea, câștigării licitației au urmat apoi următoarele etape (unele dintre ele sunt curs de derulare sau vor urma să se desfășoare):

Etapă I : Etapa de renovare (reabilitare) a clădirii liceului desfășurată în perioada iunie 2004 – mai 2005; În această perioadă s-au efectuat lucrări de reabilitare la:

- instalații electrice interioare clădirii (instalație pe baza de conductori de cupru)
- instalații de încălzire noi (calorifere, centrala termică automată, etc.)
- montarea de parchet laminat în toate sălile de clasă
- montarea de ferestre metalice și geamuri termopan
- refacerea zugrăvelilor interioare

Etapă II : Etapa de dotare a laboratoarelor cu materiale didactice. În acest sens se amintește mai întâi despre *laboratorul de informatică Phare* pus în funcțiune în aprilie 2005 (sala 2.6). Laboratorul este dotat cu 24 de calculatoare pentru elevi, 1 server și 2 imprimante laser duplex, precum și cu rețea locală legată la Internet.

Calculatoarele primite sunt aduse de firma On-Line Daten System din Germania și au următoarele configurații:

procesor Intel Celeron 2,8 Ghz
HDD – 40 Gb
FDD – 1.44 Mb
MRAM – 512 Mb
câști audio cu microfoane
monitoare cu plasma de tip FTP 15"
CD-ROM, etc

În cadrul laboratorului este în funcțiune și un server performant care are și unitate de alimentare în caz de căderi de tensiune (unitate UPS care asigură funcționarea rețelei timp de 3 ore).

Trebuie menționat că un fapt important și acela că pe lângă cele 24 de calculatoare pentru elevi au fost aduse și la 10 calculatoare performante pentru profesori. Cele 10 calculatoare au fost repartizate în următoarele locații: pentru laboratorul de tehnică de calcul, pentru laboratoarele de mecatronică, desen tehnic, electrotehnică, fizică, informatică, biblioteca, cabinetul de consiliere școlară și în cabinetele directorilor unității.

Alt cabinet aflat în etapa de organizare este cel de *Solicitări și măsurări tehnice* (în amenajare la 0.2 parter). Acest cabinet va fi dotat cu toată gama de AMC pentru profil mecanic (ex: șublere analogice,

digitale, micrometre, calibre, rulete, echere, lupe, microscop, termometre, manometre, etc.)

Următorul cabinet aflat în curs de realizare va fi cel de *electrotehnică* (și acest cabinet va avea foarte multe dotări cu AMC procurate prin programul Phare, ex: AMC analogice, AMC digitale pentru măsurări de tensiuni, intensități, puteri ale curentului electric, osciloscoape, truse electrice, etc.)

Cel de-al patrulea cabinet amenajat cu dotări Phare pentru nivelul 3 pregătire, va fi laboratorul de *mecatronică* (sala 0.6). Aparatele și dotările funcționale mecanice, hidraulice, pneumatice și electronice, sunt prevăzute a fi aduse în cursul semestrului II 2005 – 2006.

În fine, cel de-al cincilea cabinet, dotat prin programul Phare este *laboratorul de tehnică de calcul* (sala 0.5). Laboratorul va avea în dotare tehnica de calcul de ultimă generație, precum și laptopuri, ecrane de proiecție cu LCD, CD-RW, DVD-RW, plottere, module diverse pentru tehnica de calcul.

Etapă III : Este etapa de reabilitare a atelierului școală și ea constă în lucrări de construcții ca: reabilitarea instalațiilor electrice, reabilitarea instalației de încălzire, pardoseli, uși, geamuri, etc. Atelierul va fi recondiționat prin re compartimentări interioare și va dispărea zgomotul care deranjează foarte mult la ora actuală procesul de producție.

Totodată atelierele de lăcătușerie și de mecanică auto vor fi complet reabilitate cu menghine, bancuri de lucru, mașini unelte diverse, precum și mașini de încercări și dispozitive diverse pentru atelierul auto. Toate aceste lucrări sunt prevăzute a se realiza în perioada ianuarie – august 2006, urmând ca din anul școlar 2006 – 2007 pregătirea practică să se desfășoare în condiții total îmbunătățite.

Sperăm că în urma realizării tuturor dotărilor specificate, elevii care au optat pentru studii liceale în unitatea noastră conștientizeze importanța pe care trebuie să o acorde însușirii la un înalt nivel al specializărilor pentru care se pregătesc. Totodată apare ca o necesitate păstrarea și folosirea tuturor dotărilor la parametrii actuali.

Ing. Ștefan Popescu
C.T.H.C. – Târgu-Jiu

Rugă

Doamne, cum sunt aruncate
opere umane consumate pe jumătate
unii-și comandă în străinătate
conspecte, trupuri prefațate
m-am cam saturat de intertextualitate
ai slobozit din duhul alb cuvântul
și holda lui a năpădit mormântul
doctor anzilor în filozofie
altfel nici doctori nu puteau să fie
silabele ți-au fost sfâșiate
de un sobor de mâțe turbate
vindecă tu lumea de guvernare.
Scapă-ne așadar de poluare
și de „clasa ocrotitoare”
curăță-ne viața de nitrați
și de analfabeții titrați
iart-o pe Paraschiva
care-ți aduce moaștele soțului ieșit din schimbul doi
învelite în ziarul de joi
nu are bani pentru hârtie
băncile zac de dizenterie
mereu se găsește cate un sfânt
care, exmatriculat pe pământ
deschide grabnic o sucursală
cu finalitate dorsală
din cauza îngerilor căzuți, prin spărturi
(gravitația le joacă feste !)

Balcanii-s rapeni de hidrocarburi
Ce ți-e cu îngerimea centripetă
care de veacuri se repetă
numai biata țară-i centrifugă
în sine însăși a-nceput să fugă
și dă-ne, te rugăm, pentru cetate
niște cuie adevărate
ăștia au început să ne bată parabole-n oase
care-s cu mult prea dureroase
mai e ceva ce ne cam face scârbă
muzica e cam deviată.
Toată Europa-și îngroapă morții cu sârbă
și Tu ne pui noua Traviată ?!

Prof. Rodica Pârjol Calotă
C.T.H.C. –Târgu-Jiu

Buldo-excavatorul

Un trib din Levant, îndrăgind bunăstarea
Cu surle și trâmbiți se-aruncă la sceptru
Crezând că poporul ignoră mâncarea
Și-i face plăcere s-ajungă un spectru
Iar gloata-i flămândă și urlă de zor
Mi-e foame, vreau pâine, pierim, ajutor!
Dar tribul, sfidând-o, îi replică: Taci,
S-auzi cum se urcă scroafele-n copaci!
Nu-i loc pentru plângeri, ieșiți din decor
Nevoie urgentă avem - strigă-n cor -
De-un buldo-excavator!

Veniră inflații, furtuni, inundații,
Nimic nu-i clinti pe prea-nalții,
Ies oamenii în stradă, căci sunt umiliți
De munci fără plată aproape sleiți,
Copiii sunt galbeni, pseudo-școliți
Au ulcer, lacune și nervi jupuiți;
Ei n-au viitor, căci n-au nici prezent
Spre ei își îndreaptă brusc ochiul absent
Acei care pasc liniștiți din buget
Și-admiră justetea acestui decret
E-aproape vital - repetă în cor -
Un buldo-excavator!
N-au hrană, căldură, adăpost, nici finanțe
Dar li s-a pus impozit pe speranțe
N-au cum să respire c-un de plastic plămân,
În stradă se nasc și în stradă rămân,
Dar când li se pare c-au dreptul la viață
Când găsesc resurse să treacă în față
Să vrea niște resturi de la mesele lor
—Un moft - strigă atunci pachidermele-n cor,
Avem nevoie, ca de insulină
Mai mult ca de hrană și lumină
De-un buldo-excavator !!!

Morala: Pe toate le-am trăi ușor
De-am excava durerea din popor
C-un buldo-excavator !

Și-au mai adus aportul: prof. G. Angheloiu, manager general; prof. I. Dumitrescu, manager adjunct, prof. L.Tudor; prof. A. Dudău; prof. D. Mocioi; prof. A. Îngustu; prof. G. Comănescu; prof. C. Cruicu; prof. V. Iordache; prof. F.Bivolaru; prof. S. Lisei; prof. E. Măroiu; prof. G. Pănescu; prof. C. Pasăre; prof. Ș. Popescu; prof. L. Șișu; prof. M.Belgun; prof. M. Stoica; prof. R. Verdeș.

Director de revistă (fondator): F. Godeanu - ficgo@yahoo.com;

<http://www.cthc.lx.ro>

Redactor - șef: R. Pârjol-Calotă;

Corector: R. Calotă;

Concepție: F. Godeanu.

Nu avem girant
responsabil; aici cine scrie
răspunde în fața legilor.

Redacția și administrația:
Colegiul Tehnic "Henri Coandă"
Str. Islaz, nr. 2,
Târgu-Jiu, Gorj, România

ISSN: 1841 - 608X